

РЕШЕНИЕ

№237

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 18 октомври 2011 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и първи септември две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

**ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА Г.**

при секретаря А.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдията Станчев к.н.а.х.д. № **239** по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба от Б.В.Б.,***, против решение №633/08.07.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. №104 по описа на съда за 2011 г. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) №2935/23.11.2010 г. на Началник сектор „ПП” при ОД на МВР - Перник, с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) (ред. към 09.11.2010 г.) и на основание чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 (сто) лв.

С жалбата се иска отмяна на решението на районния съд, като постановено при неправилно приложение на материалния и процесуален закон и съответно произнасяне по същество, чрез отмяна на процесното НП.

В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не се представлява.

Ответникът по жалбата ОД на МВР - Перник, редовно призован, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд - Перник следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - Перник, като взе предвид доводите и становищата на страните и извърши служебна проверка, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред касационната инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на доводите си.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районен съд - Перник, въз основа на представените пред него и приети писмени и гласни доказателства, е приел за безспорно установено от фактическа

страна, че на 09.11.2010 г. в 21:48 h в гр. Перник, ул. „Юрий Гагарин” Б.Б. управлява лек автомобил със скорост от 72 km/h при въведена в ЗДвП забрана за движение в населено място със скорост надвишаваща 50 km/h. Нарушението е установено с Трафик Радар TR4 №332, като регистрираните с него данни са показани на водача. За констатираното нарушение на Б. е съставен акт за установяване на нарушението (АУАН), въз основа на който е издадено и процесното НП.

Вследствие на така установеното от фактическа страна Районен съд - Перник е намерил от правна такава, че административнонаказващият орган правилно и законосъобразно е квалифицирал деянието, като е наложил предвидената и съответна за него санкция, а АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), без допуснати съществени процесуални нарушения, накърняващи правото на защита на жалбоподателя или опорочаващи издадения правораздавателен акт, които да са основание за неговата отмяна.

Настоящият касационен състав споделя позицията на Районен съд - Перник.

При извършената касационна проверка не беше установено при разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение районния съд да е допуснал нарушения, които по смисъла на чл. 348, ал. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, предл. 2 от ЗАНН да са основания за касиране на първоинстанционното решение. В изпълнение на задължението си по чл. 13, ал. 1 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН, съдът след като е преценил представените и събрани по делото писмени и гласни доказателства е сметнал същите за достатъчни, за да вземе своето решение въз основа на закона и по вътрешно убеждение. Вследствие това, описаното нарушение е прието за доказано по отношение неговото авторство, самоличността на нарушителя и неговата вина, а актовете в които това е обективизирано – за съставени в необходимата форма, от компетентни органи, в кръга на правомощията им и при съобразяване със законовите разпоредби.

Твърдението на жалбоподателя, че районния съд не е изяснил всестранно и пълно всички обстоятелства по делото, така че да може да се направи безсъмнен извод относно нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина настоящият състав не намира за основателно. Оплакването в жалбата, че съдът не е събрал всички относими по случая доказателства, включително и такива поискани от жалбоподателя, не се споделя от настоящия съд. Направеното от жалбоподателя искане да бъде отложено съдебното заседание от 05.05.2011 г., за друга дата, за да бъде разпитан негов свидетел при режим на довеждане е уважено от съда, като съдебното заседание е отложено. Освен това искане на жалбоподателя, съдът по свой почин и служебно, с оглед изясняване на обективната истина, е разпоредил по делото да бъдат приложени и подробна разпечатка от скоростомера, с който нарушението е установено, както и протокол от оторизирана лаборатория, удостоверяващ че радарът е преминал последваща проверка за техническа пригодност и е технически изправен. В следващото заседание на 30.06.2011 г. изисканите от съда материали – разпечатка и протокол са представени по делото, а свидетелят поискан от жалбоподателя не е доведен при указания режим, като е заявено, че не се държи на неговия разпит. Поради това, твърдението на жалбоподателя за недостатъчност на представените по делото доказателствата, включително и поради несъбиране на такива, поискани от жалбоподателя, събирането и преценката в съвкупност на които би променило крайният извод на първоинстанционния съд, намираме за неоснователно.

Оплакването в жалбата във връзка с техническото средство, послужило за установяване на нарушението и наведените доводи, че същото не е в

съответствие с нормативно установените изисквания намираме за неоснователно, като тълкуването е неправилно. На първо място и в двете цитирани в жалбата норми на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП и чл. 189, ал. 7 от ЗДвП (ред. към 09.11.2010 г.) се споменават „технически средства **или** системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на автомобила”. От граматическото тълкуване на нормите следва изводът, че се имат предвид два вида средства – технически средства от една страна и системи – от друга, като изброените възможности, евентуално и в съвкупност, се отнасят до системите. Освен това цитираните норми регламентират *правото* на контролните органи да използват споменатите средства или системи за установяване на нарушенията по ЗДвП, както и *придават* на разпечатките, изготвени с тези средства или системи, веществена доказателствена стойност в административнонаказателния процес. Все в тази връзка ЗДвП не съдържа регламенти относно вида на данните, които радарите регистрират и въобще относно техническите характеристики на използваната техника. Изискванията по отношение на средствата за измерване са установени в Закона за измерванията (ЗИ) и издадените въз основа на него подзаконов нормативни актове. На съда е служебно известно че Трафик Радар ТР4 е одобрен тип средство за измерване със срок на валидност до 2007 г. Според чл. 30, ал. 5 от ЗИ, след изтичането на този срок „намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат за одобрен тип”, като формата за контрол след този срок е последващата проверка по реда на раздел III от ЗИ.

Твърдението, че радарът не е в състояние да измери скорост на конкретно МПС, без измерването да се смущава от скоростта на други МПС се опровергава от техническото ръководство за експлоатация на ТР4Д, съгласно което „селективността на радара по скорост позволява да се измери скоростта на лек автомобил, без измерването да се смущава от движещ се до него друг автомобил, освен в случаите, когато се движат в близост до радара или закриват пряката видимост до по-бързото МПС, в който случай измерването се блокира.” Не следва да се пренебрегва и фактът, че техниката се използва от контролни органи към МВР, оправомощени да установяват нарушения по ЗДвП, които индивидуализират МПС-ва, с които нарушението се извършва. Оплакванията на жалбоподателя относно техническите характеристики и възможности за злоупотреби с признато от закона и технически изправно средство за засичане на скорост на движение, намираме за неотнормирани към спора, както пред първата, така и пред настоящата съдебни инстанции.

Така при разглеждането на делото, водим от горното и след извършена служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК настоящият съдебен състав не констатира пороци на атакувания съдебен акт, относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, които да са основание за неговата отмяна или изменение.

Предвид всичко гореизложено настоящият съд намира, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд- Перник, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

По тези съображения Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №633/08.07.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. №104 по описа на съда за 2011 г. , с което е потвърдено наказателно постановление (НП) №2935/23.11.2010 г. на Началник сектор „ПП” при ОД на МВР – Перник, издадено срещу Б.В.Б.,***.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.